

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XIV. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

2021. ÁPRILIS

ÁRA: 220 Ft

www.martinus.hu

Quarantena – a negyven napos böjt hegye

Dr. Székely János megyéspüspök húsvéti üzenete

Az Úr útján járni

Interjú Brandisz Mártonnal

Karitás 30

Húsvéti adományokat adott át a szervezet

Krisztus feltámadt! Alleluja!

Quarantena – a negyven napos böjt hegye

Dr. Székely János megyéspüspök húsvéti üzenete

A nagyböjtünk ősmintája Jézus negyven napos böjtje. Ennek helye a keresztény hagyomány szerint egy hegy volt Jerikó városának közelében. A hegyet így nevezték el: Quarantania (a latin negyvenet jelentő szóból), azután olaszosan ejtve egyre inkább így hívták: Quarantena (arabul: Jebel Quruntul). A karantén hegye. Jézus negyven napos karanténja.

Hogyan éli végig Jézus ezt a hosszú karantént? Nem ideges, nem keres kibúvókat, menekülő utakat. Nem a végét várja. A Szentlélek erejében jön ki a pusztába, és végig egy az Atyával, angyalok szolgálnak neki. Legyőzi a Gonoszt, és igent mond az Atya tervére: a keresztre. Hogyan élem meg én a karantént, a bezártság hónapjait? Idegesen, megkeseredve, vagy békességgel? Üres számomra a csend, vagy megtelik Isten jelenlétével? Megértem-e, hogy Isten talán azt kérdezi tőlem: nem volt felszín, ideges rohanás az életed? Talán arra hív, hogy ereszkedj a mélybe. Talán azt is kérdezi tőled, hogy hiszel-e valóban az örök életben, tudod-e, hogy Ő majd ott vár kitárt karokkal a halál kapujában? Azt is kérdezi tőlünk ez a hosszú csendesség, hogy jó felé haladt-e a világunk? Jó-e az a világ, ahol egyre kevesebbek kezében halmozódik fel a Föld gazdagsága, ahol 6 másodpercenként éhenhal egy kisgyermek, ahol a szexualitás bármilyen fajta kiélésének lassan semmifajta erkölcsi rend és eszmény nem szab korlátot (pedig jól tudjuk, hogy minden olyan társadalom

elpusztult a történelem folyamán, amely erre az útra lépett)? Jó felé tart-e az a gazdag világ, ahol egyre kevesebb házasság kötődik, egyre kevesebb gyermek születik, ahol egy újfajta 'szentháromság' kezdenek tisztelni: az én-t, a magam-at és az egyén-t (I, me, self), amely mindenek felett áll? Az Egyesült Államokban egy diák katolikus egyetemre járt, ahol egy jezsuita atya is tanította. A fiatalember ateista volt. Az órák alatt nagyon gyakran közbeszólt, vitázott, gúnyos megjegyzéseket tett. Egy alkalommal bement az atyához, és ezt a kérdést szegezte neki: „Mit gondol, rá fogok-e találni én valaha is az Istenre?” Az atya kissé ideges hangulatban volt, hallgatott, majd ezt mondta: „Nem, te soha nem fogsz rátalálni Istenre!” A fiatalember megdöbben. Az atya egy kis szünet után így folytatta: „Te soha nem fogsz rátalálni Istenre. Ő fog rád találni.” A fiatalember elment. Nem sokkal később rákos lett. Az első kezelése után egy kicsit jobb állapotba került, újra ott volt az egyetemi városban. Az atya akarta keresni, ám a fiatalember előbb kopogtatott

nála. Azt mondta, hogy a betegsége elején kétségbeesett, haragudott mindenre és mindenkire. Azután eszébe jutott az atya valamelyik órán elhangzott egyik mondata: „Az életben az egyik legnagyobb tragédia az, ha valaki úgy megy keresztül rajta, hogy soha nem szeretett igazán. Vagy – ami nagyon hasonló ehhez – úgy, hogy senkinek nem fejezte ki a szeretetét.” A fiatalember rájött, hogy ez mennyire igaz, és elhatározta, hogy a legnehezebbel kezd: az apjával. Az apja épp újságot olvasott. Ő odaállt eléje és azt mondta: „Apa, valami fontosat szeretnék neked mondani.” Az apja meg se moccant, csak mormogott valamit, és tovább olvasta az újságot. A fiatalember folytatta: „Apa, szeretném neked elmondani, hogy mennyi mindenért hálás vagyok neked, hogy mennyi mindenért tisztellek... és hogy nagyon szeretlek.” Az apa kiejtette a kezéből az újságot. Lassan felállt, odalépett a fiához, azután átölelte. Perceken át szorította magához. Aztán végigbeszélték a fél éjszakát. A fiatalember így fejezte be az elbeszélését az atyának: „Rájöttem, hogy Isten nem úgy segít rajtam, hogy megoldja a problémáimat úgy, ahogyan azt én elképzelem, hanem úgy, hogy rávezet a szeretet útjára. Valóban rám talált.” A Nagyböjt alatt, a hosszú karantén idején Isten a szeretet útjára akar rávezetni mindannyiunkat, akarja rávezetni a világot. Nem oldja meg minden problémánkat úgy, ahogyan azt mi elképzeljük, hanem hív minket a szeretet útjára, az önmagunk odaajándékozásának néha keskeny és meredek ösvényére. Annak lesz igazi Húsvétja, aki rátalál erre az útra. Ezekkel a gondolatokkal kívánok kegyelemben gazdag, áldott Húsvétot minden kedves testvérnek! Külön szeretettel gondolok az elhunytakra, azokra, akik szeretteiket gyászolják, akik betegek, akiket nagyon megpróbált a bezártság, az orvosokra, ápolókra, a tanárookra, és mindazokra, akik nagy odaadással szolgálják a felebarátaikat ezekben a nehéz időkben. Isten óvjon meg, áldjon meg mindannyiunkat!

Pilinszky János: Húsvét margójára

Azokról és azoknak kívánok írni, akik talán már esztendőik óta nem gyóntak, akik évről évre a halogatás állapotában élnek, mintegy megrekedtek az előzetes lelkiismeret-vizsgálatban. A morális, keresztény önelemzés szükséges előfeltétele az igényes életnek, valami mégis hiányzik belőle. Az elhatározás. Hasonló az ilyen ember a szabadulásáról álmodozó fogolyhoz, kiből lassan kikopik a cselekvés ereje. Belesüpped ábrándjaiba, elernyed, s talán épp álmai teszik végképp fogollyá. Egyetlen szentségnél se éreztem oly erősen, mint épp a gyónás szentségénél, hogy a szentség – jobb szó híján és sok mindenen túl – cselekedet is, méghozzá a lélek legrejtettebb erőit is megmozgató cselekedet. S ez a cselekedet jóval több a legtisztább szándékú önelemzésnél, s földi jótettnél is. A gyónás szentségében titokzatos módon mindig jelen van ez a drámai pillanat.

Semmiféle önelemzés és semmiféle bánat nem pótolhatja ezt az értéket. A lelkiismeret-vizsgálatot és bánatot csakis a gyónás emeli valamiféle hasonlíthatatlan drámai történésé, konkrét erejű mozzanattá. A gyónással küszöböt lépsz át, mely a bűn rabságából Isten szabadságába vezet. Fellélegzel. Megtetted a nagy lépést. Látszatra alig „történt” valami; „cselekedet” isteni közegben játszódott le. Csak csendes ujjongásodon érzed, mennyire valóságos szabadulásod. De épp ez a titokzatos „cselekvési mozzanat” magyarázza azt, hogy el is lehet szokni tőle. Erő, és újra és újra elhatározás kell minden egyes gyónáshoz, mint minden valódi cselekvéshez. S már a cselekvés „misztikájához” tartozó kérdés volna azt megfejteni, az ember miért hajlamos a restségre akkor is, mikor az rabságot, rosszat, árnyékot jelent számára, s miért rest megtenni a döntő lépést, mikor az a szabadságba, öröme és világosságra vezet?

Húsvét közeledtével ezt az egyetlen gondolatot kívántam fölvetni anélkül, hogy továbbfejleszteném. Azoknak írtam, akik átérték a léleknek hasonló, indokolatlan bánaságát, vagy épp most élék át. Örökös lelkiismeret-vizsgálatban élnek talán, és ismerik a bánat könnyeit is. Csak épp a nagy lépésig nem tudnak eljutni. Ahhoz a lépéshez, mikor a szabaduló fogoly riadtan veszi észre szívében, hogy a hosszú fogságban hozzászokott fogságához! Aztán összeszedve minden erejét, kilép börtöne ajtaján, s talán csak fölujjongó szívével érzi, mi is történt vele. Szabadulásukkor pedig épp a tétova szívűeknek lesz legnagyobb az öröme és ujjongása!

Megjelent az Új Ember 1962. április 15-i számában.

Ady Endre: Szép húsvét

*Odukat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.*

*Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?*

*Óh, Tavasz, óh, Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.*

*Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?*

Ferenc pápa Budapestre látogat

Ferenc pápa bejelentette döntését, hogy elfogadta a meghívást, és Magyarországra látogat. A Szentatya a szeptember 5-12. közötti budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záróeseményére érkezik a magyar fővárosba

Utazásáról a Szentatya Irakból hazatérőben beszélt a repülőgép fedélzetén tartott sajtókonferenciáján is. Újságírói kérdésre válaszolva a tervezett útjairól elmondta: Budapesten részt vesz a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záróeseményén. A szentmisét követően Szlovákiába utazik. Erdő Péter bíboros az MTI-nek elmondta: a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséje, a Statio Orbis, a városért és a világegyház bemutatott szentmise a rendezvénysorozat legünnepelesebb eseménye.

A magyar főpásztor hozzáfűzte, a Szentatya látogatása nagy öröm a főegyházmegyének és a teljes püspöki konferenciának, és mindannyiunknak vigaszt és reményt adhat a mostani nehéz időszakban. A főpásztor elmondta, a járványhelyzet alakulása miatt 2021 őszét illetően is van némi bizonytalanság, ugyanakkor erős szándék van arra, hogy ha kell, korlátozásokkal, távolságtartással, oltási igazolással, maszkhasználattal vagy részben az online tér használatával, de mindenképpen megrendezze Magyarországot a kongresszust.

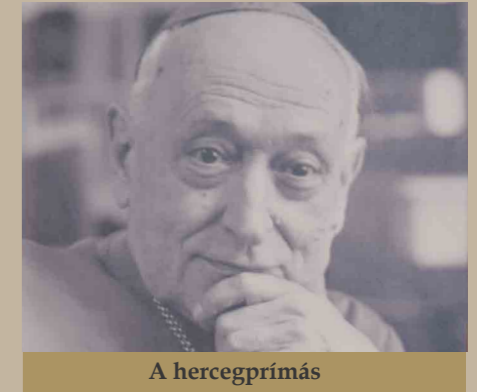
ság, ugyanakkor erős szándék van arra, hogy ha kell, korlátozásokkal, távolságtartással, oltási igazolással, maszkhasználattal vagy részben az online tér használatával, de mindenképpen megrendezze Magyarországot a kongresszust.

DÉRI PÉTER - MINDSZENTY JÓZSEF ÉLETE

Mindszenty József életét bemutató sorozatunkban a bíboros hétköznapijaiba nyerhetünk betekintést (II. rész)

Esztergomból minden héten felment a fővárosba, ahol szinte minden perce be volt osztva előre, hogy mikor kit fogad, vagy éppen hova megy vizitálni. Figyelme minden apró kis részletre kiterjedt. A budai primási palotában a háború pusztítása után mindössze csak három szobát hozatott rendbe, egyet magának, egyet a titkárnak és egyet a gondnoknak. Amikor egy alkalommal meglátogatta a kommunista vallás- és közoktatásügyi miniszter, akkor elcsodálkozva látta a szegénységet, és felajánlotta, hogy a palota rendbe hozására kiutal egy összeget az államkasszából. A bíboros ezt a nagylelkűséget nem fogadta el, mondván, hogy „romország primásának romházban a helye” és a neki szánt összeget inkább utalja az éhezők gyerekekre, sőt kijelentette, hogy a hercegprímásnak járó állami fizetést sem veszi fel, hanem kéri, hogy azt is fordítsák az éhezők megsegítésére. Egyszerű és szegényes életvitele miatt „parasztpüspöknek” csúfolták rosszakarói, pedig ő nem tett mást, mint a szülőfalunak, Csehimindszentnek a közösségi érzését vitte el magával Zalaegerszegrre, Veszprémbe, Esztergomba és a fővárosba. A mélyen átélte hitbéli elkötelezettséget, a hagyományok megtartó és összetartó erejét, a segítségnyújtás mindenkor kötelezettségét és azt a közösségtudatot,

amely nemcsak szavakban, hanem a mindennapokban is egy nagy családdá formálja az egy hitet valló embereket. Az ország főpapjaként első dolgai közé tartozott a magyarság szenvedéseinek enyhítése. Amikor először járt Rómában, akkor XII. Piusz pápát tájékoztatta a magyarság sanyarúságos helyzetéről, de amikor 1946 februárjában ment ki a konzisztóriumra, akkor négy amerikai bíboros társán keresztül kérte az Egyesült Államok katolikusait a szolidaritásra. Az amerikai magyarokat rádióbeszédben kérte a támogatásra. A nyugat-európai országok híveitől levélben és küldöttein keresztül kért segítséget az éhezők magyar emberek számára. Munkájának eredményeként vonatszám érkezett külföldről az élelmiszer, a ruha és különféle adomány, aminek kiosztásában nem egyszer a bíboros is részt vett. Jól látta azonban azt is a hercegprímás, hogy csupán a külföldi segítségre nem lehet alapozni, ezért figyelmeztette az itthoni magyarságot is: „nem elég a külföldi segítség, meg kell feszíteni erőnket és akinek két köntöse van, adja az egyiket annak, akinek semmije sincs, s akinek egy karéj kenyere van, adja oda a felét a nincstelennek. Édesanyák, akiknek áldott szeretetében egy-egy család boldogan fürdik, tágítsátok szíveteket és terjesszék ki a kezeteiket a saját családokon túlra! Nagy lányok és gyermektelen özvegyek, a nemzet szomorú telén legyetek melegszívű, lelki édesanyák!

A hercegprímás

És mindenki, pap, tanító, jogász, hivatalnok legyetek a lelki, szellemi anyaság zászlóvivői a viharban, a kietlen télben vergődő magyar életben.” A vidéki lakosságtól kérte a főváros megsegítését, gyermekek átmeneti befogadását és rendes étkeztetéssel való felerősítését. „Csak egy csomagot Budapestnek!” jelígyével elindította az élelmiszer-adományozás szeretetmozgalmát. A neki küldött csomagokat pedig rendszeresen átadta a rászorulóknak. Papjait kérte, hogy a bérmálások és a főpásztori látogatások alkalmával korábban szokássá vált ünnepi lakoma helyett csak egyszerűbb ételt tálaltassanak fel. Két egyszerű fogást engedélyezett csak, de ahol tudta, hogy nagyobb a szegénység, ott csak egy tál ételt engedélyezett. Ha kérését nem teljesítették, akkor az újabb fogások láttán felállt, megköszönte a vendéglátást, és mielőtt titkárával elment volna imádkozni a temetőbe, előtte kérte, hogy a maradékot osszák majd szét a szegények között.

Állami kitüntetésben részesült dr. Székely János

Áder János köztársasági elnök nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából állami díjakat adományozott egyházi személyeknek, köztük Székely János megyéspüspöknek.

Magyar érdemrend középkeresztje polgári tagozata kitüntetésben részesült a katolikus egyház társadalmi tanítását valóra váltó, a roma kisebbséget önzetlenül felkaroló lelkipásztori szolgálata, valamint a magyarországi vallási felekezetek közötti párbeszéd elmélyítésében vállalt szerepe elismeréseként dr. Székely János, a Szombathelyi Egyházmegye püspöke. Gratulálunk a kitüntetéshez!!

"Vendég a háznál"- Imádság egy héten át Szent Józseffel Zalaegerszegen

Március 21-én új kezdeményezést indítottak Zalaegerszegen a Kertvárosi-temp-lomban. A családokat közös esti imádságra hívják, kérve Szent József közbenjárását önmaguk és családjuk számára.

Útjára indítottak egy Szent József képet, hogy családról családra járva, egy-egy hetet náluk töltve, mindig legyen egy kis közösség, aki Szent József pártfogását kéri. A képet a vasárnapi szentmisén kapják meg a családok, hogy a következő vasárnapig vendégként fogadják Szent Józsefet, és éle-

tét szemlélve átbeszéljék Istennek életüket. Összeállítottak egy imafüzetet is, amely segíti a hétre szóló esti elmélkedést, imádságot. Egészen december 8-ig, a Szent József Év lezárásáig tart a

családok meghívása, akik a Szűz Mária Szepiötelen Szíve Plébánia 0692/320-626-os telefonszámán jelentkezhetnek a kép fogadására.

Vasárnapi gondolatok

2021.04.04. – HÚSVÉTVASÁRNAP
ApCSEL 10,34A.37-43.

Abban az időben Péter szólásra nyitotta ajkát, és ezeket mondta: „Ti tudjátok, hogy mi minden történt Galileától egészen Júdeáig attól kezdve, hogy János hirdette a keresztséget: Hogyan kente fel az Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és hatalommal. Ő pedig, ahol csak járt, jótetteket vitt végbe, és meggyógyított minden ördögtől megszállottat, mert vele volt az Isten. Mi tanúi vagyunk mindannak, amit Júdea egész területén és Jeruzsálemben megtett. Keresztre feszítették, de harmadnap feltámasztotta Isten, és látható alakban megmutatta őt, ha nem is az egész népnek, de az Isten által előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk. Mi ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból. És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek és tanúsítsuk, hogy ő az, akit Isten az élők és holtak bírójául rendelt. Minden próféta tanúságot tesz arról, hogy aki hisz benne, elnyeri bűnei bocsánatát.

BEFOGADNI ÉS ÁTALAKULNI...

Péter apostol beszél, tanít, tanúságot tesz Jézus Krisztusról. Röviden összefoglalja a Mester életét: keresztsége, nyilvános élete a Szentlélek erejében, kereszthalála és feltámadása. Erről mi is hallottunk, hittanórán megtanultuk, többnyire el is tudnánk mondani bárkinek. A kérdés az, hogy ez az ismeret megváltoztatta/megváltoztatja-e az életünket? Pusztán csak informál, vagy át is formál? Ismerjük a húsvéti eseményeket is. Ezek az események most kell, hogy megérintsenek minket, hogy építőleg hassanak a mostani életünkre, gondolatainkra: Van örök élet! Van a bűneinkre bocsánat! Van remény! Van világosság! Nem elég tudni, hanem be is kell fogadni!

2021.04.11. – ISTENI IRGALMASSÁG
VASÁRNAPJA
Jn 20, 19-31.

Amikor a hét első napján (Húsvétvasárnap) beesteledett, Jézus megjelent a tanítványoknak ott, ahol együtt voltak, pedig a zsidóktól való félelmükben zárva tartották az ajtót. Belépett és így szólt hozzájuk: „Békesség nektek!” Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat. Jézus megismételte: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” E szavak után rájuk lehelt, és így folytatta: „Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek nem bocsátjátok meg, az nem nyer bocsánatot.” A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Iker, nem volt velük, amikor Jézus megjelent nekik. Később a tanítványok elmondták neki: „Láttuk az Urat.” De ő így szólt: „Hacsak nem látom kezén a szegerek nyomát, ha nem érintem ujjaimat a szegerek helyéhez, és nem tapintom meg kezemmel oldalát, én nem hiszem!” Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok. Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Tamásnak pedig ezt mondta: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd a kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és érintsd meg oldalamat! Ne légy hitetlen, hanem hívő!” Tamás így válaszolt: „Én Uram, én Istenem?” Jézus ezt mondta neki: „Most már hiszel, Tamás, mert láttál engem. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek!” Jézus még sok más csodajeleket is művelt tanítványai szeme láttára, de azok nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezeket viszont megírták, hogy higgyétek: Jézus a Messiás, az Isten Fia, és hogy a hit által életetek legyen benne. Ezek az evangélium igéi.

KÖZÖSSÉGBEN A FELTÁMADT JÉZUSSAL

Krisztus halála és temetése után az apostolok közösségében jelen volt a félelem, a hitelenség és a békétlenség. Ez a három valóság sokszor jellemzi a mi személyes és közösségi életünket is. Az apostolok félték. Félték, hogy akik Jézust megölték, lehet, hogy az ő életükre fognak törni. Félték a jövőtől: hogyan tovább? Jézus belép az Ő félelmükbe és jelenlétével megnyugtatja őket. Tamás nem hitte el, hogy Jézus valóban feltámadt.

A Feltámadt Jézus külön miatta, az ő hitéért, ismét megjelenik, hogy hívő legyen. Ennyire fontosak vagyunk mindnyájan Isten számára! Ő növelni akarja mindnyájunk hitét. Jézus első ajándéka feltámadása után a tanítványainak a béke ajándéka, amit nekik címez és általuk az egész világnak. Miben áll az ő békétlenségük? Péter megtagadta, szinte valamennyiük cserbenhagyta. Mi is cserbenhagyjuk. Miben áll a világ békétlensége? Hogy nem Isten tanítása szerint, nem az Igazság szerint él. Sokszor mi sem. Jézus az, aki a felismert, bevallott és őszintén megbánt bűnt tudja bocsátani: az elvesztett békét képes visszaadni.

2021.04.18. – HÚSVÉT 3. VASÁRNAPJA
1JAN 2, 1-5A

Gyermekeim! Ezeket azért írom, hogy ne kövessetek el bűnt. De ha valaki bűnbe esik, van szószólónk az Atyánál: Jézus Krisztus, az Igaz. Ő az engesztelő áldozat bűneinkért, nemcsak a mieinkért, hanem az egész világ bűneitért is. Abból tudjuk meg, hogy megismertük, ha megtartjuk parancsait. Aki azt mondja: „ismerem”, de parancsait nem tartja meg, az hazudik, és nincs meg benne az igazság. De aki megtartja tanítását, abban az Isten szeretete valóban tökéletes.

VAN SZÓSZÓLÓNK!

János apostol levelében meghív minket arra, hogy ne kövessünk el bűnt. Arra vagyunk mindnyájan meghívva, hogy szentek legyünk. Jézus Krisztus emberré lett, a pusztában megtapasztalta a sátán háromszori kísértését, így együtt tud érezni mindnyájunkkal, akik nap, mint nap számos alkalommal meg vagyunk kísértve. Ő nem bukott el, hiszen tudjuk, hogy mindenben hasonló lett hozzánk, a bűnt kivéve. Mi elbukunk, elbukhatunk. Azonban még ilyenkor sem kell elvesztenünk a reményünket, noha a sátán azon munkálkodik, hogy a bukástól való szégyenünkben essünk kétségbe és ne keressük az Istent. Ezzel szemben, mi tudjuk, hogy pont ebben a pillanatban is van szószólónk az Atyánál: Jézus Krisztus, az Igaz. Mindig van visszaút az Isten szeretetébe, csak a bűnbánat útján vissza kell indulnunk!

2021.04.25. – HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA
Jn 10, 11-18.

Abban az időben Jézus így szólt: Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem a sajátjai, otthagyja a juhokat, és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas aztán elragadja és szétkergeti őket. A béres azért fut el, mert béres, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor. Ismerem enyéimet, és enyéim is ismernek engem, – mint ahogy az Atya ismer engem, és én ismerem az Atyát. Életemet adom a juhokért. De más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Ezeket is vezetnem kell. Hallgatni fognak szavamra, és egy nyáj lesz és egy pásztor.

Azért szeret engem az Atya, mert odaadom az életemet, hogy majd ismét visszavegyem. Nem veszi el tőlem senki, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam, és van rá hatalmam, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam Atyámtól.”

SZABADON ODAADNI...

Jézus a Jó Pásztor ismeri, szereti, megmenti juhait. Odaadja az életét értük. Mindezt szabadon teszi, nem kényszeríti rá senki és semmi. A keresztény ember szabadsága is ebben áll: szabadon és szeretettel odaadni az életét a rábízottakért.

A kimondott „igen”-t minden nap örömmel, de ha kell összeszorított foggal megújítani. Nem azon keseregni, hogy lehetett, lehetne másképp is... Teljesen odaadott élet, szabadon megélt szeretet, nem „az adok, hogy adj” elve, hanem adok, mindent odaadok, mert csak ennek és így van értelme. Mert csak akkor nyerem meg az életemet, ha előbb azt merem nagylelkűen elveszíteni, odaadni szeretetből másokért.

Óra Krisztián atya

Több mint 6 millió forint értékű adományt osztott ki az egyházmegyében a karitás

Az egyházmegyei karitás idén is összefogott - még inkább, mint az elmúlt években -, hogy segítse azokat a családokat, akik vagy hozzájuk fordulnak, vagy a szervezet tudomására jutott, hogy nehéz helyzetben vannak. Március 18-án, csütörtökön három, Húsvét előtti segélyakciót jelentettek be, aminek részeként Tuczainé Régvári Marietta karitás igazgató ismertette a Zöldellő Kertek országos vetőmagprogramot, a húsvéti élelmiszer-adományozást, valamint a "Családok a családokért" adománygyűjtő programot. A húsvét előtt kiosztott adományok - élelmiszerek, vetőmagok, pénzübeli juttatások - összértéke 6.040.000 forintot tett ki.

Zöldellő Kertek országos vetőmagprogram

A Katolikus Karitás egykor Öngondoskodó Háztartások, napjainkban Zöldellő Kertek név alatt futó programjában a Szombathelyi Egyházmegye 200 csomagot kapott a karitás központi szervezetétől, amit zalai és vasi plébániái között oszt szét 200 család részére. Ehhez a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás 1.170.000 forint értékben további 250 csomagot vásárolt, amivel összesen 450, az egyházmegyéhez tartozó családot tudott bevonni a vetőmagprogramba. „A vetőmagokat igyekszünk olyan családoknak adni, ahol három generáció él együtt. Ezzel az a célunk, hogy 'visszaneveljük', visszaszoktassuk a családokat arra, hogy

legyen hasznos tevékenységük a falusi portákon, nem utolsósorban pedig hogy friss, saját termésű, egészséges zöldség kerüljön asztalukra. Az idősek ismerték a vetőforgó fogalmát, mikor, mit, hogyan kell ültetni, a fiataloknak ezt a tudást átadva a programmal remény van arra, hogy a gyermekek, azaz a legkisebbek majd belenevelődnek ebbe. Ezért nemcsak egy hagyomány, hanem egy életmód-program, amit megvalósítunk ezzel” - mondta el a vetőmagprogramról Tuczainé Régvári Marietta, karitás igazgató.

Az eseményt megtisztelte és a vetőmagokat megáldotta Fekete Szabolcs Benedek plébános, püspöki irodaigazgató.

Húsvéti élelmiszer-adományozás

Március elején a megváltozott életkörülmények közt élő vasi családok számára gyűjtött a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás, aminek eredményeként 5.5 tonna tartós élelmiszert adományoztak a szombathelyi METRO Áruház vásárlói. A gyűjtéssel a nagycsaládosokat, illetve azokat az embertársainkat támogatja a karitás, akiknek életkörülményei egyik pillanatról a másikra gyökeresen megváltoztak a járvány következtében.

A négy nap során 5.5 tonna tartós élelmiszer gyűlt össze az áruház nyitvatartási idejében a vásárlók felajánlásaként. Emellett 1.200.000 forint pénzübeli felajánlást - Kondor János vállalkozótól, Mándli Pétertől, a BPW-Hungarica Kft. ügyvezetőjétől, Maurer Pétertől, a Martineum igazgatójától és Gáspár Miklóstól - is kapott a jászolgáti szervezet, amit szintén élelmiszervásárlásra fordított. A gyűjtésből összeállított élelmiszer-csomagokat folyamatosan szállítja ki a karitás a vasi plébániákhoz - plébániánként 30-40 darab, egyenként kb. 9.000 Ft értékű csomagot -, ahonnan a helyi karitászcsoportok önkéntesei eljuttatják azokat az érintett Vas megyei személyeknek, családoknak. Az egyházmegyéhez tartozó zalai plébániák már az ezt megelőző héten megkapták az élelmiszer-adományt. A metró élelmiszergyűjtéssel 650 vasi nagycsaládos és megváltozott életkörülmények közt élő húsvétját teszi szebbé a jászolgáti szervezet.

"Családok a családokért" adománygyűjtő program

Hamvazószerdán került ki a katolikus templomokba több száz perselyszerű kis üres dobozka, amit a családok hazavihettek és virágvasárnapig - a húsvét előtti vasárnapig - gyűjthetnek bele a nagyböjt időszaka alatt megspórolt pénzübeli adományait. Virágvasárnapon visszaviszik a dobozkákat a templomokba, amiket a helyi karitászcsoport vagy kibont és a tartalmán élelmiszereket vásárol a rászorulóknak, vagy a "Családok a családokért" program részeként a dobozka tartalmát egy családnak adja oda, ami általában egy hétvégi étkezésre elegendő pénzübeli adomány.

A sajtótájékoztatón szó esett a LAK6 programról is, ami egész éves, januártól december közepéig tartó segélyprogram. Ebben a Katolikus Karitás támogatásával 1.800.000 forint értékben egyenlítő ki lakbér- és közműhatalékokat a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás. Ez szintén a teljes egyházmegyére kiterjedő támogatás, amiből március közepére már 1.000.000 forintot elköltött a jászolgáti

szervezet a rászoruló lakbér- és közműhatalékok kifizetésére. Ez is mutatja, milyen helyzetben vannak az egyházmegye nehéz körülmények közt élő családjai, hiszen a támogatás több mint fele az év

első negyedében már el is fogyott. A Szombathelyi Egyházmegyei Karitás a húsvét előtti segélyakcióival több mint 6 millió forint értékben támogatja az egyházmegye rászorultjait.

Isten útján járni – A lektori szolgálatról

Tizenkilenc férfit avatott lektorra dr. Székely János megyéspüspök 2021. január 16-án a szombathelyi Székesegyházban. Hogy milyen volt az idáig vezető út, és hogy hogyan fog folytatódni, arról Brandisz Márton faggatták a Mária Rádió munkatársai. Az interjú rövidített, szerkesztett változatát olvashatják.

Ön miért döntött úgy, hogy lektor lesz? Mi indította erre?
Tulajdonképpen már korábban elkezdtem vonzalmat érezni a katolikus egyház liturgiái iránt. Egész pontosan kétszer is voltam a kétezers évek elején Medjugorjában, és ott felébredt bennem az a vágy, hogy érdeklődjek egy picit a liturgia iránt. Onnantól kezdve egy kicsit aktívabban részt vettem, vagy gyakrabban részt vettem a miséken. Ezt látva Martos Levente Balázs atya szervezett engem, és akkor elkezdtem az oltár körüli szolgálatot, amit egyébként gyerekkoromban is végeztem. De hát ugye akkor a felnőttkor jött és ez abbamaradt. Tulajdonképpen, amikor én ott beleszóltam ezekbe a reggeli misékbe, akkor ott azt láttam, hogy nagyon kevés az igazi fiatal, akik esetleg a papnak segíteni tudnának, és így bekerültem ebbe a dologba. Amikor aztán indult egy ilyen képzés, majd a lelkipásztori munkatárs képzés, akkor a plébánosom szólott, hogy jó lenne, ha én is elvégezném. És ezt 2010–2011-ben akkor én el is végeztem.

Pontosan mi a feladata a szentmiséken, milyen szolgálatot lát el?
Tulajdonképpen ez egy ministráns szolgálat. Azzal kiegészítve, hogy ha kell, akkor az Oltáriszentséget elhozzuk a tabernákulumból a főoltárhoz, visszaviszjük. Volt egy időszak, amikor a nagytemplomban a tabernákulum üres volt és a Madonna-kápolnába kellett áthozni az Oltáriszentséget. Mivel elég nagyok a távolságok a Székesegyházban, ezért nagyon hosszadalmas lett volna, ha a pap végzi ezt a feladatot, úgyhogy kézenfekvő volt, hogy segítségre van szüksége, és hát a világi munkatársa, tehát a lelkipásztori munkatárs ebben nagyon tudott segíteni. Esetenként még az áldoztatásban is sikerült segítenem.

2019 májusában dr. Székely János püspök atya az akkori lektorjelölteknek avatásukkor azt mondta, hogy nekik köszönhetően nemcsak az akváriumokban tudnak halászni, hanem az óceánban is. Ön mit gondol erről?
Biztos így van. Nos, ha a magam példáját mondom, én is zeneiskolai tanár vagyok és igyekszem a munkahelyemen sem eltitkolni ezt a dolgot. Sőt, akikről tudom, hogy ők is templomba járó emberek, velük beszélek nagyon sokszor ilyen dol-

gokról és buzdítom őket erre-arra. Most is meghívtam őket a lektoravatásra. És biztos, hogy ez a kisugárzásom tovább fog majd terjedni és talán ők is az életállapotuknak megfelelően egyszer csak komolyabban elköteleződnek.

A környezete hogy fogadta a döntését? Gondolok itt most egyrészt a szűk környezetére, a családjára, de a tágabb környezetére is, a munkatársakra. Főleg azokra, akik nem vallják magukat hívő embernek és másként gondolkodnak ebben a kérdésben, mint Ön.
Furcsán fogadták. Az elején, amikor lehatároztam és tényleg elkezdtem szentmisékre járni naponta, akkor bolondnak tartották, hogy valami nincs rendben nálam. Aztán szép lassan elfogadták és most már ők is másképp gondolják. Ahogy mondtam korábban, nagyon sokan rossz információkat, fél információkat, álhíreket hallanak és azoknak hitelt adnak. Ezek alapján úgy döntenek, hogy ez nem érdekli őket, nem járnak misére. És ilyen módon nem jutnak hozzá a megfelelő kegyelmekhez, nem imádkoznak, nem jut hozzájuk el az Oltáriszentségen keresztül Jézus.

Mennyire nehéz egy kevésbé befogadó környezetben hirdetni az evangéliumot és hiteles keresztény embernek megmaradni?
Elhatározás kérdése szerintem. Illetve nyilván ez munkahelytől függően változik. Vannak olyan munkahelyek, ahol ezzel egyszerűen nem lehet előjönni. Szerencsére az én iskolámban bármikor előjöhettek ezzel, vagy hát nem bármikor,

mert ez nem igaz, de nem kell titkolóznom. Nekem ilyen szerencsém van. Milyen érzésekkel készül az avatásra?

Milyen gondolatok kavarnak Önben? Gondolom, azért egyfajta izgalom azért van ilyenkor az emberben.
Egy picit van, igen. Én nagyon örültem. Amikor sokáig arról volt szó, hogy hát nem lesz, mert nem lehet, mert nem tarthatjuk meg, akkor szomorú voltam. És most amikor mégis valósággá vált és megtudtam, hogy lesz, akkor én nagyon örültem neki és igazából rögtön elkezdtem készülni rá és azóta is tart ez a lelkesedésem szerintem. Rögtön elővettem a Szentírást, megnéztem, kicsit buzgóbban imádkozom azóta. Lelkiekben elkezdtem készülni erre. Most szentgyónást végzek majd, úgyhogy egészen nagy öröm fogott el ennek hallatára, hogy meglesz ez az avatás.

Említette a Szentírást. Talán ennek az egész lektori kérdésnek kulcsfontja a Biblia. Mint hallottuk, a lektornak főként felolvasói szerepe van a szentmiséken, épp ezért elengedhetetlen, hogy mélyebben megismerje a Szentírást.
Így van. A tanulmányainkban is valóban, a Biblia tanulmányozása is szerepel. Azóta, hogy én ezzel foglalkoztam, egyre több és több ismerős szakaszt tudok már az Ószövetségből és az Újszövetségből is. Sokszor elő is veszem és olvasgatom, és megállapítom mindig, hogy micsoda öröm ezt olvasni és milyen alapigazságokat tartalmaznak ezek az örömhírek.

Van olyan könyv, idézet belőle, ami különösképpen is megszólította és magának érezte a mondanivalóját?
Engem nagyon érdekelt a Jelenések könyve. Az egy nagyon érdekes dolog, és nehéz megfejteni. Azt többször is olvastam. Ugyanígy nagyon megérintett az Apostolok cselekedeti is, hogy mi volt Jézus keresztre feszítése és feltámadása után. Az is egy nagyon érdekes dolog és nagyon foglalkoztatott. De természetesen nagyon érdekesek az ószövetségi dolgok is, például a Zsoltárok. Reggelente elmondok mindig egy zsolozsmát is és ott szerepelnek ezek a zsoltárok, azok is nagyon szépek. A szentmisén pedig nagyon fontos számomra a válaszos zsoltár, amelyik ugye minden misén kötelező, a szentírási részekhez tartozik tulajdonképpen. Többnyire itt a Székesegyházban énekeljük is, és ez nekem nagyon tetszik, hogy énekelve hallhatom ezeket a zsoltárokat.

Mit üzenne az olvasóknak, miért érdemes lektori szolgálatot, vagy bármilyen más szolgálatot vállalni?
Mindenki más és más úton jut el Jézushoz, a Jóistenhez. Én azt mondom, hogy nagyon sok olyan kegyelmet kaptam az életben az imádkozás, a lelki rákészülés, a szentmisére járás és a szentmiséken való aktív részvétel kapcsán, ami miatt érdemes elmenni és komolyan hinni és komolyan részt venni ezeken a liturgiákon. Én azt mondanám mindenkinek, hogy próbáljon egy picit koncentráltabban, odafigyelve részt venni a szentmiséken, és meglátják, hogy talán akkor ennek lesz valami következménye.

Katolikus óvoda működhet Sárváron

Szülői támogatással egyházi fenntartásba kerülhet a sárvári Csicsergő Óvoda. Az intézménybe beíratott kiskorú gyermekek szüleinek 72,5%-a támogatja, hogy a Szombathelyi Egyházmegye legyen az óvoda fenntartója.

Még tavaly év elején azzal a kéréssel fordult az egyházmegye a sárvári önkormányzathoz, hogy amennyiben az óvodai nevelésben részt vevő gyermekek szüleinek a többsége támogatná, akkor a sárvári Csicsergő Óvoda fenntartói jogát átvénné. A szülői szavazást tavaly a koronavírus-járvány fokozódása miatt elhalasztották, erre most február 16-án, illetve február 19-én került sor az intézményben. A beíratott gyermekek számát figyelembe véve 149 szavazatot adhattak le a szülők, a leadott szavatok száma 134 volt. 108 igen szavazattal a szülők támogatták a Szombathelyi Egyházmegye kezdeményezését 26 nem szavazat mellett. Érvénytelen szavazat nem volt.

Wimmer Roland, a sárvári Szent Miklós és Szent László Plébániák plébánosa a martinus.hu-nak adott interjújában elmondta: „Nagy öröm számukra, hogy megvalósulni látszik az a nagy álom, amelyet Székely János megyéspüspök és a sárvári katolikus közösség is már régóta dédelgetett, hogy katolikus óvoda jöhet létre a városban. Már tavaly, 2020-ban elindult a szavazás megszervezése, de járvány miatt akkor ezt nem lehetett lebonyolítani. Februárban a szülők döntő többsége bizalmat szavazott a Katolikus Egyháznak: 72,5%-uk voksolt igennel az egyházmegyei fenntartásba vétel mellett.”

Arra a kérdésre, hogy miben tud többet nyújtani egy egyházi fenntartású óvoda, a plébános püspök atya szavait idézte, miszerint az egyházi intézmények nem elvesznek, hanem adnak. „Elsősorban emberséget, és a legnagyobb ajándékot az ember számára, a hitet adnak. Nagyon fontos a Sárváron működő katolikus iskola számára is a biztos utánpótlás. Hiszünk abban, ha a gyermekek, illetve a családok már óvodáskorban megismernek minket, akkor nagy lesz az esélye annak, hogy a katolikus iskolában folytatják tanulmányaikat. 25 éve működik Sárváron ismét a katolikus iskola. Ám ez az idő is kevésnek bizonyult, hogy mindenki egyformán rádöbbenjen milyen nagy érték, hogy a városban működik egyházi iskola is. Az ördög jelen van a mindennapokban és próbálja elbizonytalanítani a szülőket, hogy a katolikus iskolába írassák a gyermekeiket. De bízunk abban, ha működik egy katolikus óvoda, ahol már kicsi korban a keresztény értékekre próbáljuk meg nevelni a gyermekeket, és megéreztetni a szülőkkel milyen nagy dolog szeretetben élni, akkor később a Szent László Iskolát

fogják választani. Ez az elsődleges cél is, hogy a megfelelő utánpótlás minden évben biztosítva legyen, és természetesen a családoknak - rajtunk keresztül a hitet tudja adni az Isten.” Ahhoz, hogy idén szeptembertől a Szombathelyi Egyházmegye fenntartásában működjön tovább a Sárvári Csicsergő Óvoda, a végső döntést a jelenlegi helyzetben Kondora István polgármester fogja meghozni, aki a veszélyhelyzet ideje alatt a döntési jogkört gyakorolja a városban. Sárváron már korábban is működött katolikus óvoda. A település első ilyen intézményét 1892-ben alapították és a Szent László-templom melletti, egykori iskolaépületben nyitotta meg kapuit. Az óvónői szerepkört az oktatásban már nagy gyakorlatot szerzett Páli Szent Vincen-rendi apácák vállalták magukra.

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Molnár Árpád
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Nyisztor Krisztián
+36 30 222 9234

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábián Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Yeloprint Kft. • **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskialdo.hu • **Internet:** www.martinuskialdo.hu • **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula • **ISSN 2060-145X** • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.